UN COLIND... academic!

(Daniela Caraman Fotea, 12 decembrie 2013)

Nimic mai potrivit în aceste zile decât un concert alăturând muzica barocă de sonoritatea clasicismului vienez. S-a petrecut în 11 decembrie. Orchestra de cameră Radio a oferit un program **Haendel** (Concerto grosso în Do major), **Haydn** (Concertul în Do major pentru orgă și orchestră, Simfoniile no.4 în Re și 64 în La).

Recunosc în structura repertorială gândirea lui CRISTIAN BRÂNCUȘI, principalul dirijor al orchestrei. Muzician cu profunzime și simț al comunicării cu publicul, artistul și-a construit edificiul sonor urmărind sonoritățile, ethos-ul potrivite scopului său: crearea atmosferei echilibrante, liniștea în care pregătim marea sărbătoare a creștinătății – nașterea Domnului nostru Iisus Christos – Crăciunul.

Primele două lucrări – puțin cunoscute publicului, aliniază olimpianul Do major. Cea haendel-iană face parte dintr-un grup de 6 opus-uri, dorite a fi, într-un fel, replici pentru ciclurile semnate de Corelli, Torelli, Geminiani, desigur, Vivaldi. Sunt scrise într-o perioadă temporală scurtă, nu depășesc 15 minute, dar farmecul și atracția sonoră sunt indiscutabile. S-a confirmat în sală, în eter. Concertul pentru orgă și orchestră a determinat aducerea pentru prima oară la București a lui **Erich Turk**, clujean, muzician cu vaste preocupări muzicale: profesorat, cercetare, organizare de evenimente, interpretare solistică la orgă și clavecin, în formații camerale. Este deținător al unui premiu 2 la concursul Bach destinat orgii, la Bruges, Belgia. Apreciat acolo și de publicul care i-a acordat distincția sa. Am completat astfel o nouă informație asupra solisticii naționale. Răspunzând intențiilor dirijorului Cristian Brăncuși, a abordat o interpretare transparentă, fluidă, integrată dorinței abandonului în cuprinderea sunetului blând, armonios, relaxant.

Simfonia nr.4 în re, în trei mișcări și final cu „arome” de menuet, este la rândul ei concisă, aparatul orchestral restrâns având urmărind perpetuarea expresivității, a coloritului pictural de sunet optimist, fără asperități, luminos. Asemeni și în cea de a doua simfonie a lui Haydn, purtând nr.64.

Așadar, lucrări puțin cântate la noi, alese de CRISTIAN BRÂNCUȘI în programul său de lună decembrie, în care am recunoscut (reîntâlnit) cu plăcere profilul său artistic: abilitatea incursiunilor în istoria muzicii, soluțiile optime punerii în pagină a stilurilor sonore, cel clasic fiind întotdeauna o redutabilă încercare, reușită, iată și de acestă dată.

A dorit CRISTIAN BRÂNCUȘI să ofere în contextul stagiunii Radio, printr-un travaliu tematic, repertorial subtil, momentul de bucurie recunoscătoare instalat în urma audiției, realizat în media, acum prioritar, prin genurile de obârșie folclorică, sublimate în colind. A reușit... Motiv pentru care am notat concertul orchestrei de cameră Radio – ca întotdeauna excelentă în evoluție, drept UN COLIND... ACADEMIC!